

“ఎక్కక్కా... మీ బెర్త్ నంబర్ చెబుతారా?”
 కోమలమైన ఆ కంఠానికి ముగ్ధుడైన తూ తల పక్కకి
 తిప్పాడు శ్రీధర్.

నిదురుగా నిద్రిస్తూ కజుగ్గా సన్నజాజిమెట్లగా వున్న ఒక
 యువతి చెంబలమీద పడుతున్న జుట్టుని వెంటనే తోసుకుంటూ
 అతిడీవైపు చూస్తూనే ఉన్నాడు శ్రీధర్.
 తనను చూస్తూనే ఉన్నాడని పెదవులు, నుదుటిపీచు చిన్న బొట్టు సింపుల్ గా
 వున్నా ఆకర్షణీయంగా ఉంది.

అనిచూస్తూనే కూడా కించిత్తు ఆసక్తిగా ఆమెను చూడటం గమ
 నించాడు శ్రీధర్.

అతని కళ్ళలో ఆమెను వెబుతుండగా ఆ ప్రయత్నంగా
 అతిడీ కళ్ళు ఆమెను చూడటం గమనించి చూసాయి. అంత
 అతిడీ వెంటనే తన కింకా కో నవ్వొచ్చింది. ఆ నవ్వు ఆమె

కంటే ఎక్కువగా ఉంది. ఆమె పుస్తకంలోకి తలదూర్చుకు
 న్నాడు శ్రీధర్ ఎదురుగా కూర్చుండి

నిదురుగా ఉన్న ఆమెను చూడటం గమనించి

అతని కళ్ళు ఆమెను చూడటం గమనించి

చూపులు చూడకుండా వుండలేకపోతున్నాడు.

“మీరెందాక వెళ్తున్నారు?”

సామ్యంగా అడిగిందామె శ్రీధ
 ర్ని.

“హైదరాబాద్...”

“మీరు?” వెంటనే
 ఎదురుప్రశ్న వేశాడతను.

“నేనూ అక్కడికే. ఉమన్స్

కాలేజీలో లెక్చరర్ గా జాయిన్ అవుతున్నాను. ఇదివరకు మా రిలేటివ్స్ ఉండేవారు
 కానీ ఇప్పుడెవరూ లేరు. పైగా నేను హైదరాబాద్ వెళ్ళి కూడా చాలా ఏళ్ళయింది.
 అందుకే కొద్దిగా భయంగా కూడా వుంది” చెప్తూ చిన్నగా నవ్వేసింది.

“మరి మీతో ఎవరైనా రావచ్చుగా. ఐ మీన్.. మీ పేరెంట్స్ గానీ, హబ్బాండ్ గానీ...”

ఆ మాట వింటూనే ఆమె ముఖం కళ తప్పింది. అంతలోనే
 పెదవుల మీద ఉన్న చిరునవ్వు నెమ్మదిగా అంతరించిపోయింది. ఆ
 తప్పిన ఆమె ముఖాన్ని ఆదుర్గా చూసాడతడు.

“ఏమైంది మేడమ్? నేనేం తప్పుగా మాట్లాడలేదే”

విరక్తితో కూడిన నవ్వుకటి కదిలిందామె అధరాలపై.

“మీరేం తప్పుగా మాట్లాడలేదు. జీవితం రుచి చూపిన కొన్ని చేదు జ్ఞానాలు
 గుర్తుకొచ్చాయి. అఫ్ కోర్స్.. అవెప్పుడూ నన్ను వెంటాడుతూనే
 వుంటాయి. సారసాయి న ఏదో ఓ క్షణంలో నేను మరచిపోయాను. నా
 కున్నప్పుడు ఇలా సడన్ గా గుర్తొస్తాయి. అప్పుడు ఒక్కసారి గుండె
 ఆవేదన సన్నగా కదిలి తను తోడున్నానంటూ గుర్తుచేస్తుంది.
 దల్సాల్...” నవ్వడానికి ప్రయత్నించింది.

శ్రీధర్ అర్థం కానట్లు చూసాడు.

“ఇంత సున్నితంగా, సుకుమారంగా
 ప్రపంచంలో బాధలే తెలియని
 ట్లుండే ఈ అమ్మాయికి జీవితం
 తంలో సమస్యలా? ఓ ఓ
 తమా! నీకు హ్యాపీనెస్ నీ
 రికి ఏమిస్తావో ఎవరినుంచి నీరు
 లాక్కుంటావో నీకే తె
 యాలి...”

ఆ సమస్యలేమీదో చెప్ప
 సుకోవాలన్నించినా అది
 సభ్యత కాదేమో అని తన
 క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా వుండే
 యాడు.

ఆమె కూడా చిరునవ్వు
 కిటికీలోనుంచి బయటికి
 చూస్తూ కూర్చుంది. ఆమె
 కళ్ళు సరధ్యానంగా గిరి
 సోగోట్టుకున్నదాన్ని వెతుక్కు
 టున్నట్లుగా, అంతలోనే నవ్వు
 ఆమె మనస్సులో రేగుతున్నా
 కల్లోలాన్ని వెప్పకనే వెబుతున్నాడు.

“మీరేం చదివారు?” అని

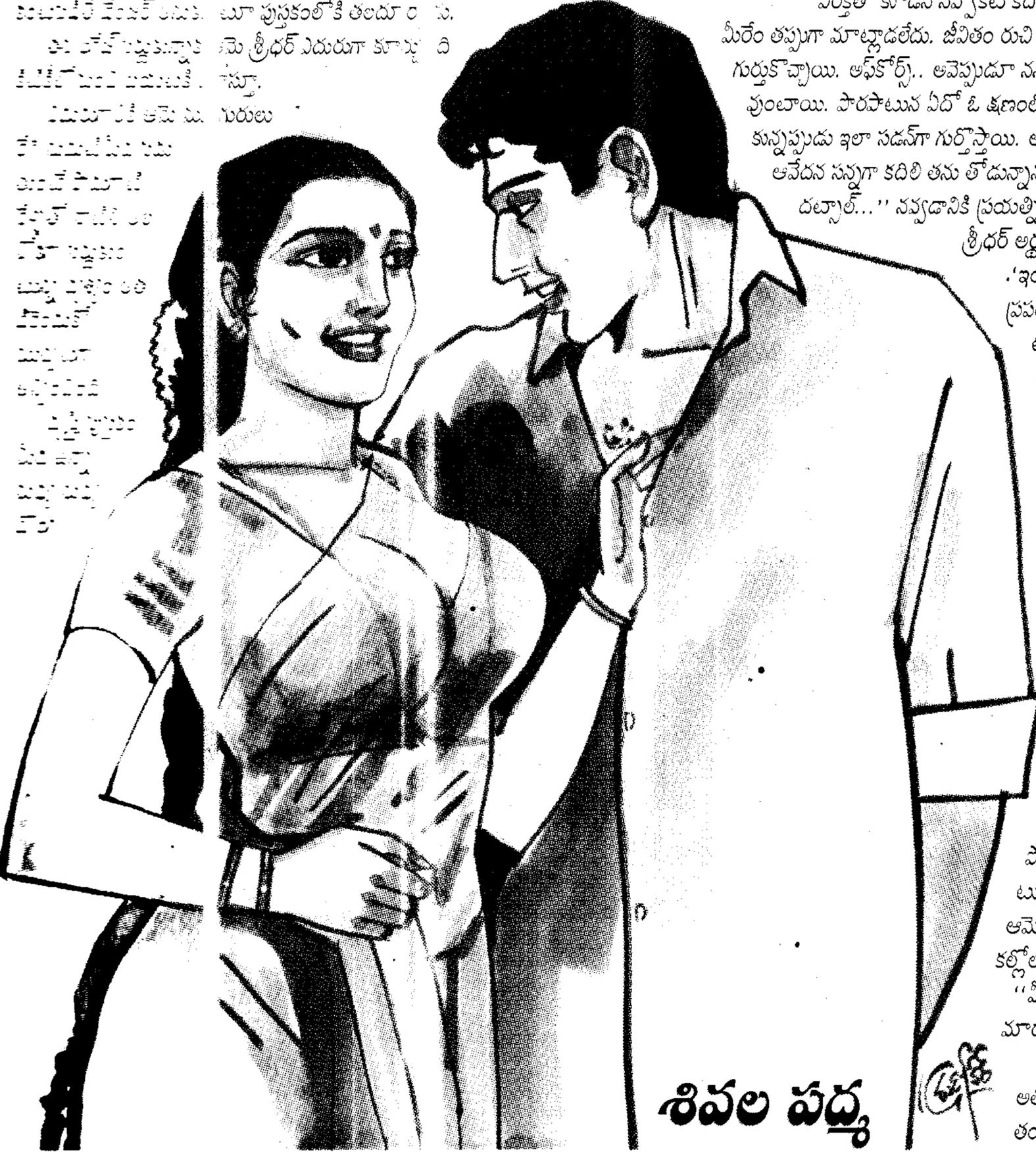
చూర్చాలని అడిగాడు.

“జీవితాన్ని...” సూచించ

అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ ఆమె

తంగా నవ్వింది.

ఆమె

శివల పద్మ

శ్రీధర్

శ్రీధర్ కి ఇంట్రస్టింగా అన్వించింది ఆమె మాటలేరు.

“ఎస్... జీవితం నాకు చాలా నేర్పింది. మనుష్యులను, వాళ్ళ మనస్తత్వాలనూ, అనుభూతులను, అనుభవాలనూ ఎన్నిటిని చూపింది. అయినా నాకేం బాధగా లేదు. ఒక పాట ఉంది విన్నారా? ‘తప్పు చేసే నారాజ్ నహీ జిందగి- యో రాన్ హు మై...’ అలా బ్రతుకుతో నాకేం కంప్లెంట్ లేదు. బ్రతుకులో ఆ లుకున్న ఉదాశీనత నన్ను బాధపెట్టదు. భరించలేక ఉదాశీనత, నిశ్చలం, ఒంటు తనం... ఓహో...” బాధగా కళ్ళు మూసుకుంది.

“బాధ అనేది పంచుకుంటే తగ్గుతుందంటారు. నాకా అర్థం ఉందో లేదో తెలియదు. మన డెస్టినేషన్ వచ్చాక దూరమే రెండు దారులైపోతాయి. ఇంతలో నాకు ఓ మిత్రుడిని చూడగలిగితే- మీకే ఇంతరం లేకపోతే చెప్పండి” చాలా సున్నితంగా, సంస్కారవంతంగా మాట్లాడిన ఆమెను ఆకట్టుకుంది.

“మగవాళ్ళలో మీలాంటి స్వాధ్యయులు, సంస్కారవంతులు వుంటారని మిమ్మల్ని చూసాకే నాకు తెలిసింది. ఎందుకంటే ఇంతవరకూ జీవితం ఇలాంటివాళ్ళని ఎప్పుడూ నాకు చూడవలేదు. నేను చూసినవాళ్ళంతా ఏదో ఓరకంగా నన్ను వాడుకుందామనుకున్నవాళ్ళే...” క్షణం పాటు ఆగింది.

ఆమె మాపులు శూన్యంలో వెళ్ళాయి. అందులో ఆమె గుండ్ల కళ్ళకి కట్టింది.

చిరు ప్రాయంలోనే పెళ్ళి. కెళ్ళలో కొన్నాళ్ళు బాగానే ఉన్నా ఆమెన బయటపడిన అతని అనుమాన వ్యతిరేకంగా ఇంటికి వచ్చి వాళ్ళందరితో సంబంధం అంటూ పతూ రాక్షసంగా వుండే అతని ప్రవర్తన, ఆ రాక్షసత్వం, మితిమీరితే పెట్టే చిత్రహింసలు, తట్టుకోలేని శారీరక, మానసిక బాధలు, అన్నీ సినిమా రీలులా కళ్ళ ముందు కదిలాయి.

వింటున్న శ్రీధర్ కి చాలా బాగా అన్వించింది. అలాంటి కసాయివాళ్ళన్న మగజాతిలో తన పుట్టినందుకు మొదటిసారిగా గిట్టిగా ఫీలయ్యాడు.

“దేముడికి కూడా తెలుసేమో తానేం చేయాలో... అందుకే అతడి పైశాచికత్వానికి నా నాలుగు కిలల గర్భాన్ని కూడా బలిచేసాడు. నా ఒంటరి బ్రతుకులో ఏదో ఓడూ లేనందుకు బాధపడాలో, లేక నాలాంటి నిస్సహాయులకి మరో బంధం తప్పినందుకు సంతోషించాలో నాకే అర్థం కాదు. లేకపోతే బ్రతుకుతెరువు కోసం సోరాడవలసి ఈ పరిస్థితిలో మరొక ప్రాణిని కూడా నేనెక్కడ వెంచగలిగేదాన్ని?” దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి తల వెనక్కి వాలి కళ్ళు మూసుకుంది.

“అయ్యాం సారీ. ఇంత చేదుగా అన్నీ నేను మరోసారి గుర్తుచేయకుండా ఉండండి” నొచ్చుకున్నాడు శ్రీధర్.

పేలవంగా నవ్విందామె.

“మరచిపోయినవైతే గుర్తుచేయండి జరుగుతుంది. ఇది నా నీడ. దీన్ని తప్పించుకుని నేనెక్కడికీ వెళ్ళలేను”

ఏదో స్టేషన్ లో రైలాగింది.

శ్రీధర్ రెండు కాఫీలు తీసుకుని మెకే ఒకటి అందించాడు.

థాంక్స్ చెబుతూ తీసుకుందామె తర్వాత కొద్దిసేపట్లోనే ఆమె మళ్ళీ నార్మల్ అయిపోయింది.

వాళ్ళమధ్య చాలా విషయాలు

కబుర్ల రూపంలో కదిలాయి.

ఇద్దరికీ- ఎవరికీ వారికే ఒక మంచి మిత్రులని కలిసిన అనుభూతి కలిగింది. మరోపక్క ఆమె రూపం, ఆమె గాఢ విన్నాక ఇంకా ఎక్కువగా శ్రీధర్ కి రేపుతోంది.

ఆమె కళ్ళ కదలిక, పెదాల కదలికలు ఏదో విద్యుత్ తరంగాలను లోలోకి పంపిస్తాయి.

“హైదరాబాద్ లో మీరెక్కడ దిగుతున్నారు?” అడిగాడు తనలోని అలజడి చూసుకుంటూ.

కొత్త వ్యాపకం

‘ఎప్పుడూ ఘటింగ్ లేనా?’ అంటూ ఓ రెస్టారెంట్ ఒకదానిని ప్రారంభించి కొత్త వ్యాపకంతో బిజీగా ఉంటోంది అమీషా పటేల్. నార్త్ ఇండియన్ కబాడ్లీ తయారుచేయించి చక్కగా బిజినెస్ చేసుకుంటూ హాట్ టాప్ గా ఉన్నానంటోందిమె. ‘అమీషా మంచి నటి’ అంటూ మాధురీ దీక్షిత్ కాంప్లిమెంట్ ఇవ్వడం తాను ఎప్పటికీ మరిచిపోలేనని అమీషా చెబుతోంది. ‘నా దృష్టంతా కెరీర్ పైనే’ అంటూ ఓ పక్క చెబుతున్నా హోటల్ బిజినెస్ పైనే తన దృష్టిని కేంద్రీకరిస్తోంది.

“చెప్పానుగా అక్కడ నాకేం తెలియదని. ఏదో హోటల్లో రోజుండి తర్వాత ఉమెన్స్ హాస్టల్ లో చూసుకోవాలి”

“ఓకె. యూ డోంట్ వర్రీ. మీ కాలేజీలో జాయినింగ్ రిపోర్ట్ తీసుకున్నాక మంచి హాస్టల్లో మిమ్మల్ని దింపాకనే నేను తిరిగి వైజాగ్ వెళ్తాను. మా కజిన్ కి ఫోన్ చేసి మంచి హాస్టల్లు ఎక్కడ ఉందో ఎంక్వయిరీ చేస్తాను”

కృతజ్ఞతగా చూసిందామె.

హైదరాబాద్ లో దిగాక హోటల్లో రెండు రూములు తీసుకున్నాడు శ్రీధర్.

నేను బ్రేక్ ఫాస్ట్ తప్పిస్తాను. మీరు స్నానం చేసి తయారయ్యాక రూమ్ లాక్ చేసి ఇక్కడికి వచ్చేయండి. ఇక్కడుంచే బయల్దేరదాము” శ్రీధర్ చెప్పగానే అలాగే అన్నట్లు తల వూపి తన రూమ్ లోకి నడిచింది.

ఇచ్చిన మాట ప్రకారం ఆమెను కాలేజీకి తీసుకెళ్ళి జాయినింగ్ రిపోర్ట్ ఇచ్చాక హాస్టల్ గురించి తెలుసుకుని ఆమెకు సరైన హాస్టల్ చూపించి ఆ హాస్టల్ లో ఆమెను చేర్పించి ఆమె లగేజ్ కూడా హాస్టల్ కి స్ట్రీట్ అయ్యేలా చూసాడు శ్రీధర్.

హాస్టల్ నుంచి బయటకు రాగానే తేలిగ్గా నిట్టూర్పు విడిచిందామె.

“థాంక్ గాడ్! మిమ్మల్ని నిజంగా దేముడే నాకోసం పంపించినట్లున్నామి.”

లేదంటే ఈ ముండ్ని చేసుకో వానికి నాకు కనీసం రెండురోజులు పట్టేది. థాంక్స్ ఎలాబ్. అందుకే అంటారు దిక్కులేనివాళ్ళకి దేముడే దిక్కు అని”

శ్రీధర్ నోచుకున్నట్లు : శాడు.

“స్ట్రీజ్. మీరలా నిన్నుకో...ంగా మాట్లాడితే నాకు వినడానికి బాగాలేదు. మీకెం దుకు దిక్కులేదు? మనం మ వి (ఫెండ్)య్యాంగా. నేనున్నానని అన్పించడం లేదా? లేక నేను మీ మనిషుకి దగ్గర లేకపోయానా?” లోతుగా ఆమె కళ్ళలోకి మాస్టు అడిగాడు.

“ఛ...ఛ... ఆవేం కాదు

“అయితే నా ట్రెయినీకి కా టైముంది, నా పని ఒక అంగంటలో పూర్తయిపో తుంది. మనం నా రూమ్కి : యి కూర్చుందామా? మీరు నాక్కాస్త కంపెనీ ఇచ్చి వట్లు ఉంటుంది. అదీ మీక గ్రంథం లేకపోతే...”

“ఇదోదో దీన్లో ఆభ్యం : రానికేముంది... కాకపోతే కాస్త ఎదైనా తిని వెళదాం. మధ్యాహ్నం మి తొందరలో పరిగ్గా తినలేకపోయాను. ఇప్పుడాకలేస్తోంది” చిన్నపిల్లలా చెబుతుంటే చివ్వాచ్చింది శ్రీధర్కి.

ఇద్దరూ ఓ రెస్టారెంట్కి : శారు. ఆమెకి కావలసిందేదో ఆర్డర్ చేసి తనకి మాత్రం ఓ క్షు : కా : చెప్పాడు.

టిఫిన్ పూర్తిచేసి బయ : కి వచ్చి ఆటో ఎక్కబోతూ సడన్గా ఆగిపోయింది.

ఆమె కళ్ళకి అంతగా ఆకల్ : కున్నదేమిటా అని చూస్తున్నాడు శ్రీధర్.

ఎదురుగా వున్న విమ : షోరూమ్ వైపు చూస్తోందామె.

“వచ్చింది?”

“నాచీ నా ఫేవరెట్ కి : ర్... ఎన్నాళ్ళనుంవో ఈ షేడ్ కావాలని చూస్తున్నాను.

చూడబోవాలిపోటర్స్. స్ట్రీజ్ ఎక్క : ఫైవ్ మినిట్స్... ఆ చీర ప్యాక్ చేయించుకుని వచ్చే షాడు. మీరిక్కడే వుంటా : ?”

నిజంగానే చీర చాలా బాగుంది. మస్టర్ కలర్లో ఒక చక్కని షేడ్ అది! దానికి లైట్ గ్రే బార్డర్ హుందాగా వుంది.

ఆమె పర్చు తీసి డబ్బులు లెక్క పెట్టుకుంటోంది.

శ్రీధర్కి తనే ఆ చీర కొని ఆమెకి గిఫ్ట్గా ఇవ్వాలని అన్పించింది. మళ్ళీ భార్య అరుణ గుర్తుకు వచ్చింది. ఎల్లుండి తమ మారేజ్ డే! చీర కొని సర్ప్రైజ్ ఇవ్వాలనుకు న్నాడు. కానీ ఈమె ఇక్కడ తెగ ముచ్చటపడిపోతోంది!

సర్లే, తనేం అరుణకి ప్రామిస్ చేయలేదుగా. అంతగా అయితే వైజాగ్లోనే ఏదో తీసుకోవచ్చు అని ఆలోచించి తిన్నగా షాపిలోకి వెళ్ళి ఆ చీర ప్యాక్ చేయించి ఆమెకి అందించాడు.

“స్ట్రీజ్ ఇది మన కలయికకి... ఐ మీన్... మనం ఇలా కలుసుకున్నందుకు, మన సేవ్నీనికి గుర్తుగా వుంచండి”

ఇబ్బందిగా ఏదో అనబోయిన ఆమె అతని ముఖంలోని అభ్యర్థనని చూసి ఆగిపో యింది.

శ్రీధర్ మనస్సు ఆమెతో ఏకాంతానికై ఎదురుతెన్నులు చూస్తోంది. గుండెలో చిరుసందడి మొదలైంది. జీవితానికంతటికీ అపురూపమైన క్షణాలు అవే అని స్తోంది...

ఇద్దరూ హోటల్కి చేరుకున్నారు. రూమ్కి రాగానే ఆఫీస్కి ఫోన్ చేసి రెండు నిమ : షాలు మాట్లాడాడు.

ఫోన్ పెట్టేసి “థాంక్ గాడ్” అన్నాడు.

“ఏమైంది?”

“ఏం లేదు. ఒక డాక్యుమెంట్ చాలా అర్డంట్గా కావలసి వచ్చింది. దానికోసమే వచ్చాను. తీరా వాళ్ళు నిన్ననే అది వైజాగ్ ఆఫీస్కి పంపించారట...”

“అయితే మీ బ్రీప్ వేస్ట్ అయిందా?”

I N T R O D U C E S

Two New Products

ISABGOL POWDER

In Delicious Orange Flavour

PAIN BALM

To regularise your bowel movement during...

- Constipation
- Loose Motions
- Irregular uneasy motions

For quick relief in...

- ▶ Headache
- ▶ Low back pain
- ▶ Sprains & strains
- ▶ Joint pain
- ▶ Arthritis

Manufactured in India by:
J. B. CHEMICALS & PHARMACEUTICALS LTD.
128/1, GIDC, Ankleshwar 393 002.
® Registered Trade Mark

★ AVAILABLE AT ALL LEADING MEDICAL STORES ★

Marketed by:
Lekar HEALTHCARE LIMITED
128/1, GIDC, Ankleshwar 393 002.

RD-01-08

"నేనుకువడం లే...!" లోతుగా ఆమె కళ్ళలోకి నీరు పడింది.
 "మీతో గడుపుతాను. ఈ మధురమైన క్షణాలు నాకెంతో అభ్యుపయోగిస్తాయి!"
 ఆమెతో గడపబోయే ఏకాంత క్షణాలు తలపునకు తెచ్చుకుంటే గుండె అడుగు తప్పు
 తోంది. మనస్సుకి మత్తే... పోతోంది.

ఆమె మాత్రం ఇదేం పట్టనట్లు చాలా రిలాక్స్డ్ గా కూర్చుని కబుర్లు చెబుతోంది.
 సడన్ గా అంది "ఒక సారి మీ మొబైల్ ఫోన్ ఇస్తారా?" అక్కడ ఓ ఫ్రెండ్ వుండేది.
 దానికి 'ట్రై చేస్తాను'"

శ్రీధర్ అందించాడు
 చకచకా నంబర్ నాకిచ్చే వెబి ద్వారా పెట్టుకుంది.
 అనతిలో లోన్ వినిగా ఆమె ముఖం విప్పింది.

"హమ్మ నీరూ! నేనే నీ మొబైల్ రావలసింది..." అని మనస్సు, "నేను చాలా రోజు
 హైదరాబాద్ వచ్చాను. ఎక్కడ? ఆహా... సరే... సరే... సరే... నీది నిముషాల్లో అక్కడ
 వుంటాను. అబ్బ... వుంటానులే. బై..." వెళ్ళి పోవడానికి అందించింది.

"అబ్బ... ఒక సెల్ ఫోన్ దొరికినట్లుంది నాకు... ఫ్రెండ్... వుంటుందో
 లేదో అనుకుంటూనే ట్రై చేస్తాను. మనకి చాలా మున్నె వుంటే మరో పాపుగంటలో
 అది ఆఫీస్ నుంచి బయల్ పోతోందట. అక్కీగా దొరికింది. బైబై సిస్టర్ శ్రీధర్..

థాంక్స్ ఎలాట్ ఫర్ వివిగ్లి లింగ్... మీ సహాయాన్ని నేను చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి. ఒక
 మంచి ఫ్రెండ్ గా నాకెప్పుడీ గుర్తుంచారు మీరు. నేను వెళ్ళాను. కాలం కలిస్తే
 మళ్ళీ కలుసుకుందాం. బై... బై..."

అతడు మాలరాక చుట్టూడుగానే తన హాండ్ బాగ్ లోనుంచి విరునప్పుతో చేయి
 ఊపి చకచకా వెళ్ళిపోయింది.

"గుడ్ మార్నింగ్ శ్రీధర్! హాపీ మేరేజ్ డే!" భార్య అరుణ తన మనస్సులోకి
 బద్దకంగా కళ్ళు తెరిచాడు. శ్రీధర్.

అంతే- అతని నిద్ర ముంతా వదలిపోయింది!
 ఎదురుగా ముస్తాబ్ కలిగి వచ్చిన తన 'ఆమె' కోసం కొన్న వీరలో శ్రీమతి

మెరిసిపోతోంది.

"ఏంటలా మాస్తున్నా? ఓహో ఈ ఏరా? ఇది మా ఫ్రెండ్ వైజాగ్ నుంచి
 నాకోసం తెచ్చింది. దానికి నా మారేజ్ డే చాలా గుర్తు... మొన్న వైజాగ్ వెళ్ళినప్పుడు
 ట్రైన్ లో ఎవరో ఓ బకరాగా కలిసాడట. టైంపోసికి ఇదేం పన్నీటి కథ చెప్తే అది
 నమ్మేసి దీన్ని రోజంతా క్షణం వదలేదట. ఆఖరికి
 దీనికి ఒక వీర కూడా కొని ప్యాకా ఇచ్చాడట.
 అంత అభిమానంతో ఆ బకరా నీకీస్తే, నాకెం
 దుకే ఇచ్చేస్తావు అంటే వినలేదు. న్యాయంగా ఇది
 నీకే చెందుతుందని మరి బకరాంతం చేసి, తీసు
 కుంటావోనీ వదలేదు!"

శ్రీధర్ ముఖంలో ఆకలి రక్తపు మక్క
 కూడా ఇంకపోయి సున్నం పట్టినట్లు తెల్లగా
 పాలిపోయింది.

'మైగాడ్! అమాయకంగా మాట్లాడి ఇంత
 మోసం చేస్తుందా? తనని ఇంత వెధవని
 చేస్తుందా? హూ డేర్!'

అతడి ముఖ కవళికలని మనిస్తున్న అరుణ
 అతని పక్కన కూర్చుని ముస్తాబు పట్టుకుని
 ఊపింది.

"ఏంటండీ! పాపం ఏం జాలిలో మీరు
 చేసిన ఈ బాధాతప్ప ప్రేమ జనిత కార్యక్రమం
 ఇంత ఘోరంగా ప్లాప్ అయింది మీటి?
 పోనెండి... ప్రపంచంలో ఆడ పుళ్ళకి బాధలే

ఉండనా, మీరు చేయూతని ఇవ్వకపోతారా? బాధపడకండి- లెండి... కాఫీ
 తాగుదాం" పొంగి నస్తున్న నవ్వుని ఆపుకోలేకపోతోంది ఆమె.

ఈమారు తెల్లరంగులో నుంచి ఎర్రరంగులోకి మారింది అతని ముఖం. అబ్బ...
 నెమ్మదిగా నలుపులోకి...

"అరుణా! అసలు..."

"స్టాప్! నాకంతా తెలుసు. తనకోసం, ఇంటికోసం, పిల్లల కోసం రోజంతా
 నున్న భార్య కష్టానికి ఆవగించంత ఆలోచన ఇవ్వని మగవాడు కూడా, ముక్కా
 మొసాం తెలియని అడదెవరో వచ్చి కష్టాల కథ చెప్తే కరిగిపోయి సహృదయంతో
 వెంటనే సహాయానికి సిద్ధపడిపోతాడన్నమాట. ఐ అప్రిషియేట్ యువర్ కైండ్ హార్ట్
 రియల్లీ... ఐ థుక్ ది ప్రాడాఫ్ యు" ఇబ్బందిగా వున్న అతడి ముఖాన్ని చూసి తన
 వ్యక్తిగత అరుణ.

"డౌంట్ ఫీల్ బాడ్... మగవాడిలో వుండే సహజ గుణం టెంప్టేషన్! నేను నెల్ల
 రోటా బాదుకున్నా అది పోదు. నేనర్థం చేసుకోగలను. కానీ, ఒక్క సలహా- బలహీన
 వని నెంచుకోకండి. ఆడవాని ద్వారా మగవాడికి బలహీనతే కాదు నివక్షణ కూడా వుంటుంది!
 సరం! అలా కానిరోజు ఈ బలహీనత అతడి పతనానికి కారణం అవుతుంది. ఆడ
 రాళ్ళు అందరూ ఒక్కలా వుండరు. ఏ మూర్ఖురాలో, స్వార్థపరురాలో దొరికితే, అంత
 క్షణం సల్లదు మగవాడిని ఓ ఆటబొమ్మని చేసి చిలీకెన వేలితో ఆడించడానికి!
 ముక్కా మొసాం తెలియని మగవాడితో తన వ్యక్తిగత జీవితం మొత్తం చెప్పుకొచ్చిన
 వుండే ఆ అడపిల్ల వ్యక్తిత్వం పట్ల మీకనుమానం కలగలేదా? కాస్తంత ఆత్మాభిమానం,
 అమానాస వున్న నీ అడపిల్లయినా అలా చేస్తుందా? పోనీ.. ఇంత కష్టపడ్డారు, ఆ
 అమ్మాయి పేరేనా తెలుసో!"

శ్రీధర్ వీడ్చుడై తల కాల్చుకున్నాడు. అవును- నిజంగానే ఆ అమ్మాయి నేను
 తెలియదు

"నేను చెప్పనా? ఎవరెరు నుంచంటి. నా ఫ్రెండు... చాలా అల్లరి పిల్ల. మీరిలా
 వెళ్తున్నారని చెప్పే, తనూ బాబోలో జాయినవడానికి వెళ్తున్నానని చెప్పి, మిమ్మల్నో అలా
 ఆడిస్తానని నాతో నుండుగానే చెప్పింది"

మంచితో జలాచ్యాయం
 'సంతోషం' చిత్రానికి హిట్ బాక్ రావడంతో నాగార్జున అనందా
 నికి అవధులు లేకుండా పోయాయి. దీంతో 'లగానో ఫం గ్రేసీకి అవకా
 శాలు వచ్చిపడుతున్నాయి. 'సంతోషం' విజయం వెనుక మొత్తం
 యూనిట్ కృషి ఉంది. ముఖ్యంగా కెమేరామెన్ గోపాల్రెడ్డి కృషి ప్రత్యే
 కంగా కన్పిస్తోంది' అంటున్నాడు నాగ్. మరో హిట్ చిత్రం కోసం ప్రజా
 శికలు సిద్ధం చేసుకుంటున్నాడు.

శ్రీధర్ తలెత్తి అరుణ వైపు చూడలేకపోయాడు. తన
 ప్రవర్తనకి తనకే స్పృహనిపించింది.

'ఛ... ఎంత పూల్ లా బిహీవ్ చేశాడు. అందమైన అడ
 పిల్ల వచ్చి ఓ జాలికథ విన్పించగానే నమ్మేసి, తనేదో పెద్ద
 అపద్బాంధవుడిలా ఫీల్ అవుతాడు. అది చాలక ఏవేవో
 ఊహించేసుకున్నాడు. ఛ...'

కొద్ది నిముషాల తర్వాత తలెత్తి చూస్తే, అతడినే చిరున
 వ్వుతో చూస్తోంది అరుణ.

"అరుణా! నీకు కోపంగా లేదా?" నెమ్మదిగా అడి
 గాడు.

కాఫీ కప్పు తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళిపోతూ ఒక్కక్షణం
 ఆగి వెనక్కి తిరిగి చూసి అంది. "లేదు, జాలిగా
 వుంది!"